

A felperes továbbá előadja, hogy a Bizottság a jogbiztonság elvét megsértette azzal is, hogy a kiadások támogathatóságára visszamenőleges hatállyal új iránymutatást alkalmazott olyan módon, hogy megváltoztatta az arra vonatkozó értelmezést, hogy ki minősül „végső kedvezményezettnek”, és így bizonyos kiadások a releváns időszakon kívül estek és támogathatatlanok váltak. A felperes szerint ez jogos elvárásait is sértette.

A felperes álláspontja szerint a jogbiztonság elvét sértette az átalány alapján kiszámított pénzügyi korrekció visszaható hatályú alkalmazása is. A felperes állítása szerint ezt a koncepciót a Bizottság először a 2002-es iránymutatásában fejlesztette ki és hozta nyilvánosságra.

A felperes végül előadja, hogy a Bizottság a nem támogatható kiadások helyettesítésére alkalmazott új megközelítésének visszaható hatályú alkalmazása a jogbiztonság elvének további megsértését jelenti. A felperes szerint a Bizottság csak a 2002-es iránymutatásban döntött először úgy, hogy az ilyen helyettesítés nem engedélyezhető. Ugyanakkor a felperes álláspontja szerint ez a megközelítés nem alkalmazható 1996-ban, illetve 1997-ben indított projektek vonatkozásában.

(¹) A Kohéziós Alapból nyújtott támogatások irányítási és ellenőrzési rendszere, valamint a pénzügyi korrekciós eljárás tekintetében az 1164/94/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2002. július 29-i 1386/2002 bizottsági rendelet (HL L 201, 2002.07.31., 5. o.).

(²) A Kohéziós Alap létrehozásáról szóló, 1994. május 16-i 1164/1994 rendelet (HL L 130, 1. o.)

Jeremy Henry Moore Newsum, Mark Anthony Loveday és Robin Shedden Broadhurst által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. február 8-án benyújtott kereset

(T-57/05. sz. ügy)

(2005/C 106/62)

(Az eljárás nyelve: angol)

Jeremy Henry Moore Newsum, Mark Anthony Loveday és Robin Shedden Broadhurst, lakóhely: London (Egyesült

Királyság), képviseli: M. Kingston QC, D. Park barrister és J. Withinshaw solicitor, 2005. február 8-án keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– semmisítse meg a 92/43/EGK tanácsi irányelv értelmében az atlanti bioföldrajzi régió közösségi jelentőségű természeti területeit tartalmazó jegyzékének elfogadásáról szóló, 2004. december 7-i 2004/813/EK bizottsági határozat (¹) (az értesítés a C(2003) 4032. számú dokumentummal történt) alábbi részeit:

(i) az 1. cikket és a megtámadott határozat 1. mellékletének azon részét, amelyet az UK0030163 Halkyn Mountain/Mynydd Helygain KJT-kóddal láttak el;

(ii) vagy másodlagosan az 1. cikket és a megtámadott határozat 1. mellékletének azon részét, amelyet UK0030163 Halkyn Mountain/Mynydd Helygain KJT-kóddal láttak el és a kérelemhez mellékelte térképen piros színnel jelöltek meg;

– kötelezze az alperest a felperesek költségeinek megtérítésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperesek olyan földterületek tulajdonosai, amelyeket részben mezőgazdasági és ásványbányászati célra használnak, és amelyeket most, a megtámadott határozat alapján az atlanti bioföldrajzi régióra vonatkozóan közösségi jelentőségű területekké (KJT) nyilvánítottak.

A felperesek arra hivatkoznak, hogy a megtámadott határozat olyan alapvető jogukat sérti, amelyeket a közösségi jogrend általános elvei biztosítanak. Az alapvető jogok ezen megsértése alaki okból jogellenes, mivel a Bizottság határozatának meghozatalánál (és a 92/43/EGK (²) irányelv végrehajtásánál) az érintett ingatlantulajdonosok részvételi jogát figyelmen kívül hagyták. A felperesek azt is kifogásolják, hogy a Bizottság támogatta vagy jóváhagyta a kérdéses tagállamban megszervezett lakossági fórumot, amely hibás volt, valamint jellege és tartama szerint nem volt megfelelő.

A felperesek előadják továbbá, hogy nem vették figyelembe azokat a gazdasági és társadalmi követelményeket, amelyek magukban foglalják a felperesek magántulajdonhoz való jogait is. A megtámadott határozat ellentétes magának a 92/43/EGK irányelvnek a rendelkezéseivel is, mivel a nyújtandó pénzügyi ellentételezés kérdése továbbra is teljesen nyitott és rendezetlen.

A felperesek álláspontja szerint a megtámadott határozat egyrészt nem állapítja meg azokat a fajokat és élőhelyeket, amelyek tekintetében a felsorolt területek közösségi jelentőségűek, másrészt téves technikai információkon alapul. Úgy tűnik, mintha a kérdéses területeket a nagy tarajos götte és a calaminariás gyepek jelenléte alapján sorolták volna fel. A felperesek úgy érvelnek, hogy az előbbi nem kiemelt jelentőségű faj, az utóbbi pedig nem kiemelt jelentőségű élőhely és hogy ezért számukra nem világos, hogy milyen kiemelt jelentőségű élőhelytípusra és fajra vonatkozik a megtámadott határozat.

(¹) HL L 387., 1. o.

(²) A természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv (HL L 206., 1992.7.22., 7. o.).

A European Dynamics SA által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. február 2-án benyújtott kereset

(T-59/05. sz. ügy)

(2005/C 106/63)

(Az eljárás nyelve: angol)

A European Dynamics SA, székhely: Athén, Görögország, képviseli: N. Korogiannakis ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. február 2-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Bizottság (Mezőgazdasági Főigazgatóság) határozatát, mely a felperes ajánlatát sikertelennek nyilvánította és a megbízást a nyertes vállalkozásnak ítélte;
- kötelezze a Bizottságot a felperes jogi költségei, valamint a kereset benyújtásával kapcsolatosan felmerült minden költsége és kiadása viselésére, akkor is, ha a keresetet elutasítja.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes társaság ajánlatot nyújtott be a Bizottság AGRI-2004-S4FA-I3-01 (¹) sz., a Mezőgazdasági Főigazgatóság pénzügyi információs rendszereihez kapcsolódó informatikai rendszer fejlesztése, karbantartása és fenntartása tárgyában tett ajánlati felhívására. A megtámadott határozat alapján ezt az ajánlatot elutasították, és a szerződést más ajánlattevőnek ítélték.

E határozat megsemmisítésére irányuló keresetének alátámasztására a felperes először is azt állítja, hogy a Bizottság megsértette a költségvetési rendeletet (²), csakúgy mint a 92/50 irányelvet (³) azáltal, hogy különösen bizonytalan értékelési szempontokat alkalmazott. A felperes azt állítja továbbá, hogy a Bizottság a felperes kérdéseire adott válaszaiban elmulasztotta világosan és objektív módon meghatározni, hogy pontosan mit is várt el az ajánlattevőktől.

A felperes azt állítja továbbá, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát vétett a felperes ajánlatának értékelése során. E vonatkozásban a felperes azt állítja, hogy az értékelő bizottság nem megfelelően értékelt az ajánlatokat, elmulasztva annak figyelembe vételét, hogy a felperessel ellentétben a nyertes konzorcium mindkét tagjának különösen korlátozott gyakorlata volt. A felperes azt is állítja, hogy saját ajánlata előnyösebb volt.

A felperes hivatkozik továbbá a Bizottság EK 235. cikke szerint fennálló indokolási kötelezettségének megszegésére, valamint a felperes által kért idevágó tájékoztatás nyújtásának elmulasztására is ajánlata elutasításának indokaival kapcsolatosan. A felperes azt is állítja, hogy a Bizottság megszegte a megfelelő ügyintézés és gondosság elveit, amikor jelentős késedelemmel intézkedett, és nem adott megfelelő válaszokat a felperes tájékoztatás iránti kérelmeire az ajánlat benyújtását megelőzően.

(¹) HL 2004/S 59 - 050031

(²) Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet, HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

(³) A szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaitélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1992. június 18-i 92/50/EGK tanácsi irányelv, HL L 209., 2002.7.24., 1. o.

Cornelius Rozemeijer és társai által az Európai Unió Tanácsa ellen 2005. február 10-én benyújtott kereset

(T-61/05. sz. ügy)

(2005/C 106/64)

(Az eljárás nyelve: francia)

Cornelius Rozemeijer, lakóhelye: Alkmaar (Hollandia), Gaston Vaesken, lakóhelye: Saint-Mandrier (Franciaország) és Pierrette Vaesken, lakóhelye: Sanary/Mer (Franciaország), képviselik: Georges Vandersanden, Laure Levi és Aurore Finchelstein ügyvédek, 2005. február 10-én keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Unió Tanácsa ellen.